

4 s e Påske. 19.maj 2019. Vinderslev kirke kl.9. Hinge kirke kl.10.30.

Salmer: 725- (208) – 393/ 600- 229,v.5- 305

Johannes Evangeliet 16. 5-15

Kære Gud, vi beder dig om, at din ånd må tale til os, så vi forstår, at vi ikke skal klare os selv, men er i dine stærke hænder. Amen.

Det er aldrig rart, når mennesker går deres vej.

Jo, det kan gå an, når man ved, at det kun er for en kort tid, sådan som vi hørte det sidste søndag, men er der for bestandig, så er det anderledes.

Tænk på de mennesker, som i sin tid fandt på at rejse for eksempel fra Sverige til Amerika i 1800-tallet. Forfatteren Vilhelm Moberg fortæller om det i sine bøger ”Udvandrerne”, som også har været sit som serie i fjernsynet. Der var ikke noget med at sige ”På gensyn” eller ”Vi ses”. I min stamtavle kan jeg også finde et navn på en mand, som sejlede til New Zealand med skibet ”Shakespeare”. Familien så ham selvfølgelig aldrig igen.

Det må være utrolig hårdt på den måde at tage afstand for bestandig, og det er sådan, Jesu disciple har det, da Jesus taler om sin bortgang. ”O Jesus, går du da din vej?” skal vi synge om lidt, og sådan var det for dem.

De havde oplevet, hvordan Jesus havde standset dem, så der var blevet vendt op og ned på alt.

Nogle af dem var fiskere ved Genesareth sø. ”Kom og følg mig, så vil jeg gøre jer til menneskefiskere!” lød det til dem, og straks forlod de ikke bare båd og garn, men også familie og venner for at følge Jesus.

For tolderen Levi gik det på samme måde. Da han sidder ved toldboden for at opkræve skat for romerne, står Jesus pludselig foran ham. ”Følg mig!” lyder det, og straks forlod Levi sin indbringende virksomhed for at blive en af Jesu fattige disciple. Der var nogle, som på et tidspunkt holdt op med at følge Jesus, fordi de synes, hans tale er for hård. ”Vil I også gå jeres vej?” spørger han da de tolv apostle, og da er det, apostlen Peter svarer med disse ord: ”Herre, hvem skal vi gå til? Du har det evige livs ord, og vi tror, og vi ved, at du er Guds hellige.” Netop derfor gør det så ondt, når Jesus taler om at gå sin vej. Det er simpelt hen grundlaget under deres liv og tro, som på den måde skrider. ”Fordi jeg har talt sådan til jer, er jeres hjerte fyldt af sorg”, siger Jesus. Det var sådan, det var. Men nu siger han så samtidig til dem, at de simpelt hen har misforstået ham, hvis de tror, han forlader dem for bestandigt. Det er pinsen, som nu forudsiges, når det hedder: ”Men jeg siger jer sandheden: Det er det bedste for jer, at jeg går bort. For går jeg ikke bort, vil Talsmanden ikke komme til jer; men når jeg går herfra, vil jeg sende ham til jer.”

Jamen, hvad er det dog, han mener?

Det handler om det, vi plejer at kalde Treenigheden. At Gud er den treenige. Fader, Søn og Helligånd.

Det kan godt være lidt svært at forstå,

Mens jeg endnu havde konfirmander, prøvede jeg at forklare det for dem ved hjælp af denne trekant. Der er kun én Gud, ligesom der kun er én trekant. Det må vi holde fast ved.

Da Gud har skabt hele denne verden, får vi at vide, at Gud går omkring i sin smukke have. Det er Gud Fader, som er skaberen, der nu går omkring på denne jord og glæder sig over skaberværket.

Den glæde fik imidlertid hurtigt ende, for Guds modstander Djævelen stikker en kæp i hjulet og ødelægger det hele, så det ikke længere er såre godt, men såre dårligt. Det er simpelt hen lyset, der bliver slukket, og så er der jo ingen, der kan finde vej

eller mening med noget som helst. Så sker de mest forfærdelige ting, sådan som vi for nylig oplevede det, da massakren ramte Sri Lanka. Det er ikke Guds vilje, som sker, når den slags får lov til at passere. Det er mørket, som regerer. Mørket har sænket sig over denne verden, og vi jamrer over, at vi ikke kan finde vej og mening.

Men nu er det, trekanten drejer.

Det skærer Gud i hjertet at se, hvordan mørket hersker, så nu tænder han et lys, som ingen kan slukke. ”Lyset, det sande lys, som oplyser ethvert menneske, var ved at komme til verden”, siger apostlen Johannes i begyndelsen af sit evangelium, og Jesus selv siger det på denne måde: ”Jeg er verdens lys. Den, der følger mig, skal aldrig vandre i mørket, men have livets lys.”

Nu er det Sønnen, som er på jorden.

”Mens jeg er i verden, er jeg verdens lys”, siger han, og det siger han i forbindelse med, at han åbner en blindfødt mands øjne. Lyset betyder, at denne mand kan se, og på samme måde betyder verdens lys, at du og jeg kan se.

”Det er det bedste for jer, at jeg går bort”, siger Jesus nu, for meningen er, at nu skal Gud være hos os på en ny og anderledes måde. Som den, der er overalt, og som kan virke overalt. Talsmanden. Helligånden.

Så nu drejer trekanten igen .

Det er den samme Gud, som er hos os, for Gud er én, samtidig med at han åbenbarer sig på tre måder. Derfor lærte jeg også mine konfirmander et lille regnestykke: $1+1+1= 1$. Fader, Søn og Helligånd = Gud.

Og hvordan er det så, når Helligånden er hos os og gør sin gerning?

Jo, der siger Jesus klart til os i dag, når det hedder: ”Og når han kommer, skal han overbevise verden om synd og om retfærdighed og om dom,”

Jo tak, men hvad synd så for noget?

Ja, det er så nærliggende for os at tro, at synd – det er de mange forskellige forkerte gerninger, vi gør. At synde – det er at snuppe noget i Brugsen uden at betale for det. At synde – det er at sige noget grimt om min nabo eller lægge an på hans kone, og vist er alle disse ting da onde, forkerte og forkerte. Men i dag får vi at vide, at når Helligånden gør sin gerning, så det stikker i hjertet, så er det først og fremmest dette med ikke at tro på Jesus Kristus, som er det onde. Gang på gang gjorde Jesus sine undergerninger, mens han gik her på denne jord, men gang på gang måtte han sande, at de ikke ville tro på ham. Gang på gang måtte han opleve, at mennesker gik deres egne veje. ”Han kom til sit eget, og hans egne tog ikke imod ham”, siger evangelisten Johannes.

Det er Ånden, som gør sin gerning, når et menneske på den måde ser sig selv afsløret.

”Men alle dem, som tog imod ham, gav han ret til at blive Guds børn, dem, der tror på hans navn.”

”Kom og se en mand, som har fortalt mig alt, hvad jeg har gjort”.

Sådan lyder det, da en kvinde er blevet afsløret af Jesus.

Det er Ånden, som gør sin gerning, og Ånden gør sin gerning ved at vise mennesker hen til Jesus.

Så ser jeg, at retfærdighed ikke er det, jeg kan præstere, men retfærdighed er, at Jesus har gjort det, som skal til.

Retfærdighed – det er det, at han går til Faderen. At hans offer på Golgata slår til, for at jeg kan bestå for Gud. At hans opstandelse fra de døde betyder, at han har knust dødens magt for mig, så døden ikke får det sidste ord – det gør livet.

Og så det tredje: Om dom: at denne verdens fyrste er dømt.

Denne verdens fyrste – sådan kalder Jesus Guds modstander.

Han er næsten ved at være afskaffet i vor tid, for selvfølgelig tror vi da ikke på en skinbarlig djævel med horn i panden? Det må da være noget, der hører hjemme i Middelalderen, sådan som vi kan se det på de gamle kalkmalerier i vore kirker.

Men Guds modstander er en virkelighed, sådan som vi kan læse om det, når vi slår op i Bibelen, og han kan optræde i mange forskellige forklædninger.

Han var der, da Gud Fader havde skabt hele denne verden, så alt var strålende godt.

”Hvissss”, lyder fra slangen, og inden længe har løgnens fader ødelagt det vidunderlige skaberværk.

Jesus selv oplevede ham som en uhyggelig virkelighed, der var ved at køre det hele af spor.

”Hvisss”, lyder det fra fristeren. ”Hvisss du er Guds søn, så...tag lige og gør disse sten til lækkert, velsmagende brød...Hvisss du er Guds søn, så hop lige ned fra templets tinde. Du kan tro, det vil gøre indtryk. Alle vil de komme til at tro på dig, når de ser, hvordan Guds engle kommer og griber dig, sådan som der står i Bibelen, at de vil gøre.....

Men nu er det forbi med Djævelens magt! Det er ikke bare **det** onde, men **Den** Onde, det handler om, og takket være Jesus er han dømt, udelukket....

Jo, det er godt for os, at det bliver Pinse.

Godt for Jesu disciple dengang, og godt for Jesu disciple i dag. Det er Gud selv, som på den måde kommer til os på en ny måde.

”Når han kommer, sandhedens Ånd, skal han vejlede jer i hele sandheden”, siger Jesus, og vi får at vide, at Ånden fremfor alt vil bevirke, at Jesus vil komme til at stråle i et særligt lys. ”Han skal herliggøre mig, for han skal tage af mit og forkynde det for jer. Alt, hvad Faderen har, er mit; derfor sagde jeg, at han skal tage af mit og forkynde det for jer.”

Det er snart valg.

Næste søndag skal vi til stemmeurnen for at afgøre, hvem der skal sidde i Europaparlamentet, og når det bliver 5.juni, skal vi stemme om folketinget. Hvem skal være de politikere, som skal danne regering? Hvem skal være de folketingsmedlemmer, som skal bestemme over os og vort land de kommende fire år?

Det er vigtige spørgsmål, som vi alle må være med til at afgøre. Men det vigtigste valg – det er trods alt det, der handler om vor Herre Jesus Kristus.

De politikere, som vi vælger til Europaparlamentet eller Folketinget, ja, de sidder der en tid, men ser vi bare 40-50 år ud i fremtiden, så de alle høre til i historiebøgerne og deres navne vil højst stå indgraveret i en gravsten eller en mindesten, sådan som det også gælder vore navne.

Helt anderledes er det med navnet Jesus. ”Navnet Jesus blegner aldrig, tæres ej af tidens tand”, synger vi i en sang, og jeg husker et studentermøde, hvor denne sang blev sunget af en kæmpemæssig skare. Efter nogle dage var det tid til opbrud, og da var der en ung englænder, som gav mig hånden med disse ord: ”See you in heaven, if not before.”

Efter al sandsynligvis ville vi ikke se hinanden mere på denne jord, og det gør ondt, når vi skilles.

Men takket være Jesus Kristus er situationen nu en anden. Nu hedder det: Vi ses i Guds Himmel, om ikke før.”

Fordi vi har en frelser, hvis navn aldrig blegner, kan vi synge, som der står i sangen:

Midt i nattens mørke blinker
som et fyrtårn Jesu navn,
og hver nødstedt sejler vinker
ind i frelsens trygge havn.
Og når solen mer ej skinner,
Jesusnavnet lyser end;
da den frelste skare synger
højt dets pris i Himmelen. Amen.